

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/6/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5105200610
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5105200610.21

Uznesenie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľky: U. U., E.. D., O.. XX.X.XXXX, V. XXX XX M. G. XXX, Š. P.Š. F. E., právne zastúpenej splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, 010 01 Žilina, proti odporcovi: L. U., E.. U., O.. XX.X.XXXX, V. XXX XX M. XX, Š. P.F. F. E., právne zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Veronikou Nozar Jakubíkovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Republiky 21, 010 01 Žilina, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, taktó

rozhodol:

Súd medzi účastníkmi vo veci samej **s c h v a ľ u j e z m i e r** v tomto znení:

Odporca sa na vyporiadanie majetku z bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov **z a v ä z u j e** zaplatiť navrhovateľke sumu 7.500,- (slovom sedemtisíc päťsto) eur v lehote do 3 (slovom troch) mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia súdu o schválení zmiaru.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, podaným proti odporcovi na Okresnom súde Žilina dňa 14.01.2005 požiadala navrhovateľka súd o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) - účastníkov, navrhujúc vyporiadanie BSM príkazaním všetkých v návrhu označených vecí z BSM (hnutelných a nehnuteľnej - za ktorú navrhovateľka vo svojom návrhu označila nadstavbu rodinného domu súp. č. XX na KN parcele č. XXX/X v kat. úz. M., s vytvorením samostatnej bytovej jednotky) do výlučného vlastníctva odporcu, oproti finančnému vyrovnaniu vo výške 807.625,- Sk (26.808,24 eur).

Odporca sa k návrhu navrhovateľky písomne vyjadril podaním zo dňa 27.02.2005 - nesúhlasne, namietajúc predovšetkým proti navrhovanému vyporiadaniu BSM vo vzťahu k nehnuteľnosti, tvrdiac, že účastníkmi uskutočnenou nadstavbou rodinného domu v jeho výlučnom vlastníctve nevznikla nová vec a vyporiadanie je preto možné len v intenciách ust. § 150 Občianskeho zákonníka, s povinnosťou pri vyporiadaní BSM nahradiť navrhovateľke len to, čo sa zo spoločného majetku v BSM vynaložilo na jeho výlučný majetok, pri zohľadnení okrem iného odporcom uhradených splátok úveru na uvedenú stavbu. Nesúhlasil s návrhom ani v časti navrhovaného vyporiadania BSM k hnutelným veciam, navrhujúc ich rozdelenie medzi účastníkov a namietajúc proti zaradeniu niektorých vecí do masy BSM s odôvodnením, že nemajú pre účastníkov už žiadny hospodársky význam ani reálnu hodnotu.

Okresný súd vo veci vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie podľa ust. §§ 120 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“), na pojednávaniach vo veci samej (postupne dňa 18.6.2007, 07.9.2007, 06.10.2008, 10.8.2009, 01.7.2010 a 16.8.2010), najmä podrobným výsluchom účastníkov s cieľom zistenia majetku a majetkových práv a spoločných záväzkov, patriacich do BSM účastníkov a podliehajúcich jeho vyporiadaniu, vrátane dokazovania vykonaného

účastníkmi predloženými a na základe ich tvrdení a návrhov súdom zabezpečenými listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkmi navrhnutých svedkov a tiež prostredníctvom súdom postupne ustanovených znalcov z odboru stavebníctva, ktorí v tejto veci podali písomné znalecké posudky: znalec C.. L. M. znalecký posudok č. 12/2009 z 09.4.2009, spolu s písomným materiálom - rozdelením majetkových podielov v dome súp. č. XX na KN parc. č. XXX/X v kat. úz. M., znalkyňa C.. Y. M. znalecký posudok č. 110/2012 zo dňa 07.9.2012, v spojení s písomným vyjadrením znalkyne zo dňa 31.3.2013 k vyjadreniu odporcu k znaleckému posudku a napokon znalec C.. C. Y., P. znalecký posudok č. 9/2015 zo dňa 02.5.2015.

Účastníci sami i prostredníctvom svojich právnych zástupcov okrem pojednávania reagovali na priebeh a výsledky vykonávaného dokazovania a argumentáciu druhej strany sporu postupne i viacerými ďalšími podaniami vo veci samej (navrhovateľka popri cit. návrhu na začatie konania najmä podaniami zo dňa 10.9.2007, 13.8.2009, 08.3.2010, 08.9.2015 a odporca popri cit. vyjadrení k návrhu navrhovateľky najmä podaniami zo dňa 02.7.2007, 04.12.2009, 26.3.2010, 12.5.2016). V priebehu konania, osobitne na jeho začiatku účastníci opakovane požiadali súd o poskytnutie lehoty na rokovania o podmienkach zmierneho ukončenia sporu, či zmierom uzavretým v súdnom konaní v tejto veci, alebo mimosúdnym urovaním i mimo rámca predmetu súdneho konania v tejto veci - súd opakovane takýmto procesným návrhom účastníkov vyhovel (postupne odročením pojednávania určených na termín 29.3.2006 a 02.6.2006, na tento účel). Účastníci v zmysle súdu predloženého písomného záznamu zo dňa 05.6.2006 v advokátskej kancelárii právneho zástupcu navrhovateľky predbežne dojednali podmienky mimosúdného urovnania vo vzťahu k dotknutej nadstavbe rodinného domu (prostredníctvom jej prevodu do vlastníctva dcéry účastníkov), ktoré však nakoniec nerealizovali.

Podrobným výsluchom oboch účastníkov na pojednávaní dňa 07.9.2007 súd odstránil podstatné rozpory medzi stanoviskami účastníkov k jednotlivým hnutelným veciam, ako predmetu vyporiadania BSM, usudzujúc z obsahu následného podania navrhovateľky zo dňa 10.9.2007, vyjadrení oboch strán na pojednávaní dňa 06.10.2008 i neskoršieho procesného správania účastníkov.

Medzi účastníkmi tak zostala ako podstatná sporná právna otázka posúdenia, či predmetom vyporiadania BSM má byť ako nehnuteľnosť samostatná bytová jednotka realizovaná obomi účastníkmi ako stavebníkmi počas trvania BSM vo forme nadstavby rodinného domu vo výlučnom vlastníctve odporcu, alebo len na tento účel účastníkmi počas trvania BSM vynaložené investície z majetku BSM na veci patriacu do výlučného vlastníctva len jedného z manželov (ako vyplýva i z obsahu podania navrhovateľky zo dňa 08.9.2015, ktorým pôvodne navrhla, aby súd v konaní najskôr vyriešil túto otázku prostredníctvom vydania tzv. medzitymneho rozsudku podľa § 152 ods.2 OSP). Okrem toho v súvislosti s dokazovaním o výške vynaložených investícií na realizáciu nadstavby rodinného domu účastníci sami, alebo prostredníctvom nimi navrhnutých a súdom vo veci vypočítaných svedkov (C.. L. F. za stranu navrhovateľky resp. L. U., C.. U. U. za stranu odporcu) popri listinnými dôkazmi preukázanej a medzi účastníkmi nespornej existencii spoločných záväzkov z BSM voči peňažnému ústavu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) dodatočne tvrdili i existenciu pohľadávok iných osôb (v príbuzenskom vzťahu s účastníkmi) z titulu pôžičiek na predmetnú stavbu alebo v súvislosti s jej realizáciou.

K zmienenej medzi účastníkmi spornej otázke okresný súd v priebehu konania zaujal písomné stanovisko prípisom zo dňa 01.3.2010, svojím obsahom zodpovedajúcim upovedomeniu účastníkov o predbežnom právnom posúdení veci súdom v zmysle ust. § 100 ods.1 OSP, v ktorom súd skonštatoval, že „sa nejedná o vytvorenie novej nehnuteľnosti, ale táto je súčasťou rodinného domu č. súp. XX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve odporcu (na LV č. XXX pre kat. úz. M.) a predmetom vyporiadania BSM je teda výška vnesených nákladov zo spoločných prostriedkov do veci, ktorá je výlučným vlastníctvom odporcu. Pritom doposiaľ nebolo účastníkmi kvalifikovaným spôsobom vyjadrené, o akú finančnú čiastku sa má jednať.“

Na poslednom pojednávaní okresného súdu v tejto veci dňa 25.5.2016 obaja účastníci, v prítomnosti svojich splnomocnených právnych zástupcov, reagujúc na výsledky dosiaľ vykonávaného dokazovania a kladne na výzvu súdu na zmierne urovanie predmetu sporu (§ 99 ods.1 druhá veta OSP), spoločne navrhli súdu vo veci samej schváliť zmier v znení uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Podľa ust. § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov („Obč. zák.“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo

nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa ust. § 149 ods.1, ods.3, ods.4 a ods.5 Obč. zák.:

(1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

(3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

(4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuiteľné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnuiteľných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

(5) Ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

Podľa ust. § 150 Obč. zák. pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Podľa ust. § 99 ods.1, ods.2 OSP:

(1) Ak to povaha vecí pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť. Súd môže odporučiť účastníkom, aby sa pokúsili o zmier mediáciou.

(2) Súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Súd, skúmajúc podmienky schválenia účastníkmi navrhnutého zmieru, vychádzal z nasledujúceho skutkového a právneho stavu veci:

BSM účastníkov zaniklo ešte za trvania ich (v čase vyhlásenia tohto uznesenia súdu už rozvedeného) spoločného manželstva (uzavretého dňa 07.6.1986) - zrušením BSM za podmienok ust. § 148a ods.2 Obč. zák. dňa 20.01.2003, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 16C/406/2000-21 zo dňa 18.11.2002. Medzi účastníkmi nebolo sporné (§ 120 ods.3 OSP), že v spoločnej domácnosti spolu nežili už počas trvania spoločného manželstva i právneho režimu BSM, najneskôr od 01.01.1997.

Pretože účastníci vyporiadanie BSM nevykonali dohodou (§ 149 ods.1,3 Obč. zák.), boli splnené podmienky, aby na návrh navrhovateľky, podaný na súde pred uplynutím lehoty troch rokov od zániku BSM (§ 149 ods.4 Obč. zák.), vykonal vyporiadanie BSM súd podľa zákonných hľadísk uvedených v cit. ust. § 150 Obč. zák.

Súd až do vyhlásenia tohto uznesenia vykonaným dokazovaním o majetku a majetkových právach patriacich do BSM účastníkov v rozhodnom čase jeho zániku a podliehajúcich vyporiadaniu BSM (§ 143 Obč. zák.) zistil:

K medzi účastníkmi pôvodne počas konania zásadnej spornej právnej otázky, či do BSM patrí ako nehnuteľnosť - stavba samostatnej bytovej jednotky, realizovaná účastníkmi ako stavebníkmi počas trvania ich BSM na základe právoplatného stavebného povolenia vydaného Obvodným úradom životného prostredia Rajec pod prot. č. 3/241/1/92/Kd zo dňa 13.3.1992 na stavbu „nastavba rodinného domu (súp. č. XX) s vytvorením 1 byt. j.“ na pozemku EN parc. č. XXX/X v kat. úz. M., po dokončení skolaudovaná (povolená na užívanie) právoplatným kolaudačným rozhodnutím vydaným Okresným úradom v Žiline, odborom životného prostredia pod č. 2001/03306/OÚ-OŽP-Šk zo dňa 22.10.2001 (ktoré

nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2001) a ktorej neskôr listinou o určení súpisného čísla, vydanou Obcou Kunerad pod č. j. 252/01 zo dňa 13.12.2001 bolo určené samostatné súpisné číslo 265, súd odkazuje na obsah citovaného upovedomenia o predbežnom právnom posúdení veci (§ 100 ods.1 OSP) zo dňa 01.3.2010, na ktorom zotrúva.

Súd predovšetkým poukazuje na zákonnú definíciu súčasti veci v ust. § 120 ods.1 Obč. zák., vychádzajúc z ktorej súčasťou stavby ako hlavnej veci, tvoriacou s hlavnou vecou z právneho hľadiska jedinou vec, sú zásadne aj jej prístavby, nadstavby, vstavby a iné stavebné úpravy (prestavby), pričom za rozhodujúce hľadisko takejto aplikácie cit. zákonného ustanovenia súdy vo svojej rozhodovacej činnosti považujú posúdenie, či oddelením takejto súčasti dôjde k znehodnoteniu (funkčnej ujme hlavnej veci a jej súčasti z hľadiska pôvodného účelu) a riešenie otázky vzniku stavby ako samostatnej veci či súčasti pôvodnej nehnuteľnej veci je potrebné odvíjať ako z rozhodujúceho zo zmieneneho občianskoprávneho hľadiska, nie zakladať ho na rozhodnutí z oblasti stavebného práva. Na podporu tohto právneho stanoviska súd v podrobnostiach primerane odkazuje na početnú judikatúru slovenských a českých všeobecných súdov, menovite vyberá rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 22/2005 zo dňa 31. augusta 2005, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2006 pod č. 4/2006 (k otázke nadobudnutia vlastníctva k časti cudzej veci - stavby spracovaním podľa § 135b ods.1 Obč. zák.), rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/594/2014 zo dňa 27.7.2015 (práve k posúdeniu právnej povahy nadstavby rodinného domu pre potreby vyporiadania BSM), alebo rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky vo veciach sp. zn. 22 Cdo 1350/2005, sp. zn. 22 Cdo 1671/2005, sp. zn. 30 Cdo 3034/2006, či rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 10Co/765/2003 zo dňa 16.01.2003. K predmetu posudzovanej právnej otázky vo vzťahu ku konkrétnym skutkovým okolnostiam prejednávanej veci ďalej súd poukazuje na ust. § 2 ods.2 písm. b) vyhlášky č. 136/1985 Zb. o finančnej, úverovej a inej pomoci družstevnej individuálnej bytovej výstavbe a modernizácii rodinných domčekov v osobnom vlastníctve v znení neskorších predpisov (účinnnej do 31.7.1992, s odkazom na ustanovenia ktorej bolo vydané cit. stavebné povolenie na nadstavbu rodinného domu vo vlastníctve odporcu), v zmysle ktorého individuálnou bytovou výstavbou na účely cit. vyhlášky sa rozumie „zmena stavby rodinného domčeka, ktorou sa bez využitia doterajších obytných miestností získa nový samostatný byt bez toho, že by objekt stratil povahu rodinného domčeka“, v spojení s ust. § 43b ods.1, 2 a 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu nadobudnutia právoplatnosti cit. kolaudačného rozhodnutia, upravujúce členenie bytových budov a medzi nimi charakteristiky bytového domu a rodinného domu) a ust. § 44 vyhlášky č. 83/1976 Zb. o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu v znení neskorších predpisov a podporne tiež na ust. § 2 ods.1 v spojení s §§ 21 a nasl. zákona NR SR č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, ako všeobecne záväzného právneho predpisu s účinnosťou od 01.9.1993 upravujúceho okrem iného i podmienky vzniku vlastníctva bytov nadstavbou domu, za podmienky predchádzajúceho uzavretia zmluvy o nadstavbe domu stavebníkmi, na účinnosť ktorej sa vyžaduje zápis do katastra nehnuteľností.

V zmysle vyššie uvedených právnych východísk preto nie je možné jednoducho stotožniť pojem stavby ako nehnuteľnej veci (§ 119 ods.2 Obč. zák.) a spôsobilého predmetu občianskoprávnych vzťahov, ktorým za zákonom ustanovených podmienok, menovite ustanovení cit. zák. NR SR č. 182/1993 Z.z., sú tiež byty a nebytové priestory (§ 118 ods.1,2 Obč. zák.), vznik a vyporiadanie BSM k takejto veci nevynímajúc, so stavbou, vo vzťahu ku ktorej bolo vydané príslušným stavebným úradom právoplatné stavebné povolenie a po jej ukončení právoplatné kolaudačné rozhodnutie podľa predpisov správneho (stavebného) práva, na čom prirodzene nič nemení ani vydanie listiny obcou o určení súpisného čísla takejto dokončenej stavbe, v predmetnej veci nesprávne, pretože na takýto postup neboli splnené podmienky podľa ust. §§ 12 a 14 zákona NR SR č. 221/1996 Z.z. o územnom a správnom usporiadaní Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. S uvedeným napokon korešponduje i jestvujúci stav zápisu práv k predmetom sporu dotknutej nehnuteľnosti v príslušnom katastri nehnuteľností podľa zákona NR SR č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam /katastrálny zákon/ v znení neskorších predpisov (nadstavba rodinného domu súp. č. 18 na KN-C parc. č. XXX/X v kat. úz. M., ani ňou vytvorená samostatná bytová jednotka, ani žiadna iná stavba, ktorej bolo orgánom obce pridelené súpisné číslo 265, nikdy nebola v príslušnom katastri nehnuteľností zapísaná ako samostatná nehnuteľná vec; v rozhodnom čase vyhlásenia tohto uznesenia sú ako podieloví spoluvlastníci okrem iných nehnuteľností i stavby rodinného domu súp. č. XX na LV č. XXX pre kat. úz. M. zapísaní rodičia odporcu, do vlastníctva ktorých nehnuteľnosť previedol v priebehu

súdneho konania v tejto veci, darovacou zmluvou č. V 2699/10) a hodnovernosť tohto zápisu v zmysle ust. § 70 ods.1,2 katastrálneho zákona až do rozhodného času vyhlásenia tohto uznesenia (§ 154 ods.1 OSP v spojení s § 167 ods.2 OSP a § 99 ods.4 OSP) nebola vyvrátená ani dokazovaním vykonaným v tomto súdnom konaní.

Ako súd skôr uviedol, účastníci v priebehu konania (na pojednávaní dňa 06.10.2008) dospeli k zhode v otázke vyporiadania BSM vo vzťahu k hnutelným veciam, ktoré bez výnimky predstavovali zariadenie ich spoločnej domácnosti v dome súp. č. 18 v kat. úz. Kunerad a ktoré po odchode navrhovateľky zo spoločnej domácnosti ešte v čase trvania spoločného manželstva účastníkov a v čase trvania ich BSM zostali výlučne v držbe (užívaní) odporcu. Po tom, ako sa na pojednávaní dňa 06.10.2008 účastníci dohodli o dobrovoľnom vydaní časti z pôvodne v návrhu navrhovateľky označených hnutelných vecí odporcom navrhovateľke bez vyčkania na rozhodnutie súdu vo veci samej a po tom, ako navrhovateľka i odporca opakovane deklarovali (naposledy i na pojednávaní dňa 25.5.2016), že vo vzťahu k hnutelným veciam ako predmetu vyporiadania medzi nimi nezostali žiadne sporné otázky, ani nároky, ktoré by hodli ďalej uplatňovať a vynucovať pod autoritou súdneho rozhodnutia, súdne konanie vo veci vyporiadania BSM účastníkov podľa § 150 Obč. zák. vo vzťahu k hnutelným veciam splnilo svoj účel bez toho, aby súd preto musel účastníkov výlučne z formálnych dôvodov nútiť, aby podmienky navrhnutého zmiernosti rozšírili o výslovné deklarovanie vlastníctva každého z účastníkov ku každej jednotlivéj hnutelnej veci podľa stavu ich faktickej držby a užívania ku dňu vyhlásenia tohto uznesenia (s obdobnými právnymi účinkami ako pri vyporiadaní BSM vo vzťahu k hnutelným veciam zo zákona, podľa § 149 ods.4 veta prvá, ods.5 Obč. zák.); z toho dôvodu súd akceptoval účastníkmi navrhnutý zmiernosti i bez potreby individualizácie jednotlivých hnutelných vecí vo výroku tohto uznesenia o schválení zmiernosti.

Súd pre potreby posúdenia výšky investícií vynaložených z BSM účastníkov na nadstavbu rodinného domu súp. č. XX v kat. úz. M. a s tým súvisiaceho finančného vyrovnania účastníkov v rámci vyporiadania BSM mohol čiastočne zohľadniť argumentáciu odporcu najmenej vo vzťahu k dvom spoločným záväzkom účastníkov, z titulu predložených úverových zmlúv, uzavretých účastníkmi so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 27.11.1992 a dňa 28.4.1995 (v oboch prípadoch vo výške istiny úveru 50.000,- Sk = 1.659,70 eur a výslovne na dohodnutý účel nadstavby rodinného domu), pričom medzi účastníkmi nebolo sporné (navrhovateľka netvrdila opak), že po odchode navrhovateľky zo spoločnej domácnosti zostatok týchto úverov (v konkrétnej výške však účastníkmi v priebehu konania nevyčíslené, ani súdom ku dňu vyhlásenia tohto uznesenia nezistené a preto nepreukázané) splatil výlučne odporca. Naopak súd neprihliadal ako na nepreukázané (§ 120 ods.1 OSP) tvrdenia oboch účastníkov v priebehu konania o existencii ich ďalších spoločných záväzkov voči osobám z ich blízkeho príbuzenstva a svedecké výpovede týchto osôb, majúce takéto tvrdenia účastníkov (použité v priebehu konania až dodatočne, inak hodnoverne nepreukázané, vrátane neexistencie dôkazu o uplatnení si takýchto pohľadávok voči účastníkom niektorým z označených veriteľov) potvrdiť, ako zjavne účelové. Na margo požiadavky jedného z takto označených veriteľov účastníkov, svedka C.. L. F., adresovanej súdu (jeho podaním zo dňa 23.8.2010) o zahrnutie jeho pohľadavky na vrátenie nesplatenéj pôžičky 40.000,- Sk (1.327,76 eur) do pasív BSM, súd konštatuje, že vyššie uvedené závery súdu, ani podmienky účastníkmi dojednaného a súdom schváleného zmiernosti sa v prípade skutočnej existencie takejto pohľadavky práv veriteľa nijako nedotýkajú a jeho právne postavenie voči oboj účastníkom ako pôvodným bezpodielovým spoluvlastníkom neoslabujú, so zreteľom na ust. § 145 ods.2 Obč. zák. v spojení s § 511 Obč. zák. o pasívnej solidarite z právnych úkonov týkajúcich sa BSM.

Účastníci tak v zmysle svojich vyhlásení na pojednávaní dňa 25.5.2016 sa dohodli na podmienkach zmiernosti formou záväzku odporcu zaplatiť navrhovateľke peňažnú náhradu titulom vyporiadania BSM, pri ktorom sa v zmysle ust. § 150 Obč. zák. v zásade vychádza z toho, že podiely oboch účastníkov BSM sú rovnaké, predovšetkým ako peňažnú náhradu na uspokojenie z cit. zákonného ustanovenia vychádzajúcej požiadavky navrhovateľky voči odporcovi, aby sa jej v pomere zodpovedajúcom tomuto jej podielu uhradilo, čo zo spoločného majetku účastníkov (v BSM) bolo vynaložené na ostatný majetok (v tom čase vo výlučnom vlastníctve odporcu), túto kvantifikujú na podklade záverov posledného znaleckého posudku v tejto veci (cit. posudok č. 9/2015 znalca C.. Y., P.), ktorým znalec celkovú výšku nákladov účastníkmi vnesených do objektu rodinného domu súp. č. 18 v Kunerade na jeho rekonštrukciu a nadstavbu vyčíslił sumou 14.539,- eur.

Čiastočnú predchádzajúcu spornosť tvrdení účastníkov o niektorých častiach nimi uvádzaného majetku a majetkových právach ako predmetu vyporiadania ich BSM - ako je uvedené v predchádzajúcich

častiach odôvodnenia tohto uznesenia, účastníci v konečnom dôsledku odstránili prostredníctvom svojho návrhu na schválenie zmiaru. Postup zvolený účastníkmi vo veci vyporiadania ich BSM, hoci i v priebehu sporového konania a po predchádzajúcom niekoľkoročnom dokazovaní o nimi navzájom tvrdených pôvodne sporných skutočnostiach, plne zodpovedá účelu právnej úpravy BSM a jeho vyporiadania v cit. ustanoveniach Obč. zák., uprednostňujúcej vždy dohodu rozvedených manželov, v spojení s procesnou úpravou v ust. § 99 OSP vzhľadom na konkrétny majetok a majetkové práva ako predmet vyporiadania BSM účastníkov v tejto veci a konkrétne podmienky navrhnutého zmiaru vo veci samej zohľadňujúc popri nevyhnutnej zákonnosti rozhodnutia ako podmienky schválenia zmiaru súdom podľa § 99 OSP, vzhľadom na zistený skutkový stav rovnako požiadavky spravodlivosti súdneho rozhodnutia (§§ 1 - 6 OSP) a v neposlednom rade a predovšetkým i sledovaný záujem oboch účastníkov a hospodárnosť súdneho konania.

Súd preto na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu vo veci v danom štádiu konania a dokazovania na návrh účastníkov medzi nimi schválil zmier postupom podľa cit. ust. § 99 ods.1,2 OSP, pretože takto navrhnutý zmier i s prihliadnutím na v odôvodnení tohto uznesenia skôr uvedené skutkové a právne závery podľa názoru súdu neodporuje hmotnému právu - cit. ust. §§ 143 a nasl. Obč. zák., upravujúcich BSM a jeho vyporiadanie v prípade jeho zániku a zákonným hľadiskám vyporiadania BSM podľa cit. ust. § 150 Obč. zák.

Účastníci súčasne s návrhom na schválenie zmiaru vo veci samej na pojednávaní dňa 25.5.2016 uskutočnili i vyhlásenia k náhrade trov konania - navrhujúc, keďže v rámci zmiaru nedohodli podmienky náhrady trov konania a navzájom neuplatňujú náhradu trov, aby preto súd o trovách konania pre prípad jeho skončenia zmirom rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. b) OSP tak, že právo na náhradu trov konania nemá žiaden z účastníkov.

Pretože v čase vyhlásenia tohto uznesenia vo veci samej súd ešte nerozhodol o návrhu odporcu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov (§ 138 ods.1 OSP), podanom na súde dňa 18.7.2013 (v rámci odporcom podaného odvolania proti výroku II/ uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 7C/6/2005-495 zo dňa 24.7.2013, vydaného prostredníctvom vtedajšej zákonnej sudkyne v tejto veci, ktorým súd odporcovi uložil povinnosť zložiť preddavok trov kontrolného znaleckého dokazovania vo výške 500,- eur), na ktorom odporca podľa svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 25.5.2016 naďalej trvá a pretože v čase vyhlásenia tohto uznesenia tak súdu nielen z tohto dôvodu, ale takisto vzhľadom na nedostatok vyúčtovania znalečného znalcom C.. Y., P. nebolo známe, či a v akom rozsahu bude potrebné na úhradu nákladov sporového konania vynaložiť rozpočtové prostriedky štátu (konajúceho súdu), s následným premietnutím do rozhodnutia súdu o trovách konania vzniknutých štátu za podmienok ust. § 148 ods.1 OSP v spojení s § 141 OSP a § 138 ods.1 OSP.

Súd si preto procesným postupom primerane podľa ust. § 151 ods.3 OSP rozhodnutie o náhrade trov konania (navzájom medzi účastníkmi a súčasne o náhrade trov konania vzniknutých štátu) vyhradil na samostatné rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia vo veci samej (v jeho výroku I/).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo výroku I/, ktorým súd rozhodol o schválení zmiaru vo veci samej, odvolanie n i e j e prípustné (§ 202 ods.3 písm. h/ OSP).

Schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiaru, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru. (§ 99 ods.3 OSP).

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - § 251 ods.1 OSP).

Proti tomuto uzneseniu vo výroku II/, týkajúcem sa trov konania, je prípustné odvolanie ku Krajskému súdu v Žiline, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené. Ak je uznesenie podľa zákona alebo podľa rozhodnutia súdu vykonateľné až po právoplatnosti, plynie lehota na plnenie až od právoplatnosti uznesenia (§ 171 ods.1,2 a 3 OSP).